

„Būdami vaikai, neturėsit širdgėlų“

Būdami vaikai, neturėsit širdgėlų: vaikai tuojau užmiršta nemalonumus ir grįžta prie savo įprastų žaidimų. Todėl atsidadevę Dievui neturėsit kuo rūpintis, nes sudėsite viltis į Tėvą. (Kelias, 864)

balandžio 23 d.

Ketvirtojo dešimtmečio pradžioje dažnai važiuodavau į Valensiją. Tada, neturėdamas jokių išteklių, meldžiausi visur, kur buvo galima, net tuščiam paplūdimyje, drauge su

tais, kurie, kaip ir jūs dabar, susiburdavo apie mane. (...) Ir štai vieną vakarą, baigiantis dienai, prasidėjus nuostabiam saulėlydžiui, išvydome prie kranto artėjančią valtį. Iš jos iššoko keletas vyrų – jie buvo įdegę, stiprūs, peršlapę, pusnuogiai ir taip nugairinti jūros vėjo, jog atrodė lyg bronziniai. Vyrai ėmė traukti iš vandens blizgančių it sidabras žuvų pilną tinklą, kurį paskui save vilko valtis. Jie traukė energingai, iš visų jėgų, jų kojos klimpo į smėlį. Staiga atbėgo berniukas, taip pat labai įdegęs, čiupo už virvės rankelėmis ir ėmė nevikriai traukti. Šiurkštūs žvejai susijaudino ir leido darbuotis mažajam padėjėjui. Nenuvarė šalin, nors jis veikiau jiems trukdė. Aš pagalvojau apie jus ir save, apie jus, tada dar man nepažįstamus, ir apie save, apie mus, kasdien „traukiančius virvę“ daugybėje sričių. Jei stosime prieš mūsų Viešpatį Dievą kaip tas berniukas,

gerai žinodami, jog esame silpni, bet pasirengę būti jo bendradarbiais, lengviau pasieksime tikslą: išvilksime į krantą tinklą, kupiną vaisių, nes Dievo galybė padaro tai, ko mes neįstengiame. (Dievo bičiuliai, 14)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/budami-vaikai-neturesit-
sirdgelu/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/budami-vaikai-neturesit-sirdgelu/) (2026-04-10)